

Sygn. akt I C 1039/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : **SSO Dorota Stawicka-Moryc**

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 lipca 2013 r. we W.

sprawy z powództwa J. B., M. B.

przeciwko (...) SA Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

odstępuje od obciążania powodów dalszymi kosztami postępowania

UZASADNIENIE

Powodowie M. B. i J. B. pozwem z dnia 12 kwietnia 2012r. skierowanym przeciwko stronie pozwanej Bank (...) S.A. O/Polska z siedzibą w W. domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...), zaopatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 20 września 2011r. (sygn. akt I Co 1960/11) oraz zasądzenia kosztów postępowania wedle norm przepisanych.

W uzasadnieniu podali, że Sąd Rejonowy w Trzebnicy w dniu 20 września 2011r. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez stronę pozwaną w dniu 30 sierpnia 2011r. Strona pozwana w dniu 12 lutego 2008r. udzieliła powodom kredytu hipotecznego w kwocie 358.732 euro. Powodowie spłacali swoje zobowiązania terminowo. Jako kwotę kredytu pobrali 350.664,87 euro – kwota 8.067,13 euro nie została przez nich pobrana. W 2010r. na skutek rozbójniczego wymuszenia powodowie stracili cały swój majątek. Zdecydowali się wówczas dochodzić swoich praw przed sądem i odbudować utracony majątek. Strona pozwana została poinformowana o tym fakcie oraz o toczącym się postępowaniu, nadto powodowie wskazali, że biegły sądowy wycenił majątek powodów na kwotę prawie 5.000.000 zł. Powodowie podnosili także, że zawiadomili pozwanego bank o tym, że sprawa o przywrócenie naruszonego posiadania jest nadal w toku oraz ze względu na przewlekłość postępowania zwrócili się z prośbą o prolongatę spłaty kredytu. W tym celu strony miały zawrzeć stosowny aneks do umowy. Strona pozwana wiedziała, że powodowie utrzymują się wyłącznie z działalności rolniczej oraz mają na utrzymaniu troje dzieci. Przedstawiciel banku wyraził zgodę na przygotowanie aneksu. Powodowie zgodnie z zaleceniami banku przygotowywali dokumenty niezbędne do zawarcia aneksu do umowy. Pomimo wszystkich ustaleń pełnomocnik banku nigdy żadnego aneksu nie przygotował. Pełnomocnik banku znając sytuację powodów zapewniał, że przygotowuje stosowny aneks gdy tymczasem pod pretekstem formalności przygotował wypowiedzenie umowy kredytowej. Powodowie odpowiedzieli na nie pismem z dnia 29 lipca 2011r. W dniu 21 listopada 2011r. otrzymali zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Powodowie zarzucili przy tym, że strona pozwana nie dokonała potrącenia kwoty, która pozostała powodom do wykorzystania z kredytu. Pełnomocnik banku wiedząc

o trudnościach powodów działał w sposób zamierzony i wyrachowany. Dodali, że strona pozwana wykorzystywała rachunek bankowy powodów do wyprowadzania w sposób bezprawny znajdujących się na nim kwot. Drugim argumentem uzasadniającym, w ocenie powodów, pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności jest fakt, że zobowiązanie banku (w związku z pobieranymi bezprawnie środkami pieniężnymi) wobec powodów jest znacznie większe co potwierdza wniosek o zawezwanie do próby ugodowej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powodów kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie strony pozwanej nie zachodzą przesłanki uzasadniające pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Złożony przez powodów pozew, zdaniem pozwanej, nie jest oparty na żadnej z przesłanek, o których mowa w treści art. 840 k.p.c. Pozwana spółka zwracała uwagę na to, że powodowie nie zaprzeczają istnieniu zobowiązania z tytułu spornej umowy kredytowej, potwierdzają nadto okoliczność, że w 2011 r. zaprzestali spłaty kredytu, co skutkowało jego wypowiedzeniem przez pozwanego bank. Z uwagi na nieuregulowanie przez powodów ciężącego na nich zobowiązania, bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, uzyskał na nim klauzulę i wszczął przeciwko pozwanym postępowanie egzekucyjne. Zdaniem pozwanego, powodowie nie wykazali, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło jakiekolwiek zdarzenie, wskutek którego ich zobowiązanie by wygasło, lub nie mogło być egzekwowane. Nawet, gdyby przyjąć hipotetycznie, że powodom przysługuje w stosunku do pozwanego wierzytelność, a jako tytuł tej wierzytelności wskazać zdarzenie, które miało miejsce w 2008 roku zauważyć należy, że bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) został wystawiony przez pozwanego dopiero w dniu 30 sierpnia 2011 r., zaś klauzula została nadana w dniu 11.10.2011 r., a zatem po 3 latach od zaistniałego zdarzenia, na które w pozwie powołują się powodowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 12 lutego 2008 r. powodowie J. B. oraz M. B. zawarli z bankiem (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. Umowę o Kredyt Terminowy-Hipoteczny (...). Na mocy tejże umowy bank udzielił powodce i jej mężowi kredytu w euro do kwoty 358.732,00 Euro. Zgodnie z brzmieniem §1 pkt 5 umowy, kwota kredytu w euro w wysokości stanowiącej w dniu wykorzystania równowartość 1.180.00,00 zł miała być przeznaczona na sfinansowanie kosztów remontu i modernizacji zabudowanej nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 0,9349ha oraz nr (...) o pow. 4,690ha, obręb: P.(...). P., dla której Sąd Rejonowy w Trzebnicy prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) oraz na częściowe sfinansowanie uruchomienia własnej produkcji rolnej kredytobiorców. Kredytu udzielono na okres od 12.02.2008 r. do 31.01.2028 r. Zabezpieczeniem spłaty kredytu była hipoteka umowna kaucyjna na rzecz banku do kwoty 400.000 euro na nieruchomości stanowiącej własność powodów oraz cesja na bank wierzytelności z umowy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych dotycząca tejże nieruchomości.

/dowód: umowa o kredyt terminowy-hipoteczny nr (...) z dnia 12.02.2008 r. k. 12-30, k.345-353, dyspozycje płatnicze powodów k.354-373, tabela opłat i prowizji k. 375-399, przesłuchanie powódki M. B. e-protokół rozprawy z dnia 16.04.2013 r. od 00:28:00 do 00:35:58, 00:39:00 do 00:42:20/

Przez okres pierwszych dwóch lat od daty zawarcia umowy powodowie na bieżąco wywiązywali się ze zobowiązań wynikających z udzielonego im przez stronę pozwaną kredytu. Na dzień 12 marca 2010 r. powodowie nie posiadali żadnych zaległości względem pozwanego banku.

/dowód: opinia bankowa z dnia 12.03.2010 r. k. 7, przesłuchanie powódki M. B. e-protokół rozprawy z dnia 16.04.2013 r. od 00:28:00 do 00:35:58, 00:39:00 do 00:42:20/

W dniu 14 lipca 2008 r. podczas księgowania depozytu jednego z klientów banku, pracownik strony pozwanej omyłkowo wskazał jako konto powrotu środków – rachunek firmowy powodów. W dniu zapadalności lokaty błąd został ujawniony i poprawiono księgowanie transakcji depozytowej. System w trakcie trwania depozytu wskazywał na konto powodów jako konto do uznania zgodnie z datą zapadalności depozytu, stąd na rachunku powodów widoczne były kwoty w PLN 9.200.000 zł i 10.233,42 zł z datą waluty 21 lipca 2008 r. Posiadaczem środków w rzeczywistości był jednak inny klient banku (...) sp. z o.o., zaś depozyt został pobrany z rachunku bankowego tego podmiotu w dniu 14 lipca 2008 r. i zaksięgowany ponownie na jego rachunku bankowym wraz z zaliczonymi odsetkami w okresie

zapadalności lokaty 21 lipca 2008 r. O powyższej pomyłce strona pozwana poinformowała powodów pismem z dnia 25 lipca 2008 r., wyjaśniając, że środki które awizowali na koncie powodów nigdy nie były przeznaczone dla nich, stąd dokonano stosownych księgowania korygujących.

/dowód: pismo z dnia 25.07.2008 r. k. 267, wydruki z dnia 14.07.2008 r. oraz z dnia 15.04.2013 r. k. 324-345, wydruki z rachunku bankowego powodów k. 245-247, wyciąg z rachunku bankowego kontrahenta banku (...) k. 285, wyciąg z rachunku bankowego powódki za miesiąc lipiec 2008 r. k. 286-291/

Pismami z dnia 4 listopada 2008 r. i 17 grudnia 2008 r. powodowie wezwali stronę pozwaną do niezwłocznego uznania ich rachunku bezprawnie pobranymi z tego rachunku w dniu 21 lipca 2008 r. kwotami: 9200.000zł, 10.000 zł o 1,50 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za okres od dnia pobrania tych kwot do dnia ponownego uznania rachunków tymi kwotami.

/dowód: pisma z dnia 4.11.2008 r. i 17.12.2008 r. k. 159-166/

W odpowiedzi na powyższe pisma strona pozwana w piśmie z dnia 28.01.2009 r. poinformowała powodów, że wbrew ich sugestiom nie doszło do bezprawnego pobrania z ich rachunku kwot, lecz nastąpiło błędne księgowanie, a następnie jego anulowanie, dokonane zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości oraz z zaakceptowanym przez posiadacza rachunku Regulaminem otwierania i prowadzenia rachunków bankowych dla przedsiębiorców w (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w (...) ust. 3 powyższego regulaminu stanowi że w przypadku dokonania nieprawidłowego zapisu księgowego na rachunku bank zastrzega sobie prawo do anulowania tego zapisu bez odrębnej dyspozycji klienta Bank powiadamia o dokonanej korekcie rachunku podając przyczyny jej dokonania.

/dowód: pismo pozwanego z dnia 28.01.2009 r. k. 260/

W dniu 8 czerwca 2010 r. w wyniku bezprawnego działania osób trzecich (włamania na teren posesji powodów), kredytobiorcy ponieśli straty w prowadzonym przez nich gospodarstwie rolnym. Powodowie stracili maszyny i urządzenia rolnicze, dokumentację firmową oraz rzeczy osobiste. Zgodnie z opinią biegłego sądowego rzeczoznawcy, sporządzoną dla Sądu Rejonowego w Trzebnicy w sprawie I Co 1598/10, wartość utraconego mienia powodów wraz z utratą korzyści w wyniku zaprzestania bądź utrudniania prowadzonej przez nich działalności rolniczo-handlowej pod nazwą PPHU (...) w P., wyniosła 4.853.989,90 zł.

Ponadto, w wyniku klęski żywiołowej, w sierpniu 2010 r. uległa zniszczeniu część plantacji warzyw ekologicznych prowadzonej przez powodów.

W związku z zaistniałymi problemami finansowymi powodów, zaprzestali oni spłaty zobowiązania z tytułu zaciągniętego kredytu w pozwanym banku. Z inicjatywy powodów prowadzone były rozmowy z przedstawicielami strony pozwanej, celem zawarcia aneksu do umowy kredytowej oraz udzielenia powodom prolongaty w spłacie zobowiązania. Ostatecznie jednak do zawarcia takiego aneksu nie doszło.

/dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy k. 22-53, pismo powodów z dnia 22.03.2011 r. k.62, zaświadczenie Posterunku Policji w P. z dnia 23.05.2012 r. k. 126, przesłuchanie powódki M. B. e-protokół rozprawy z dnia 16.04.2013 r. od 00:28:00 do 00:35:58, 00:39:00 do 00:42:20/

W związku z zaległościami w spłacie kredytu nr (...), pismem z dnia 30 czerwca 2011 r. strona pozwana wypowiedziała powodom umowę kredyt terminowy-hipoteczny zawartą dnia 12.02.2008 r. Jako podstawę wypowiedzenia umowy strona pozwana wskazała zapis §10 ust. 1 pkt 3 umowy, zgodnie z którym bank ma prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-ddniowego okresu wypowiedzenia i żądania spłaty części lub całości kredytu w przypadku niezapłacenia przez kredytobiorców jakiegokolwiek kwoty wymagalnej zgodnie z umową co najmniej przez okres 1 miesiąca. Strona pozwana poinformowała powodów, że po upływie 30 dni od daty otrzymania wypowiedzenia wykorzystana kwota kredytu oraz wszelkie należności wynikające z przedmiotowej umowy staną się w całości

wymagalne. W dacie wypowiedzenia umowy łączna kwota zadłużenia powodów wobec pozwanego banku wynosiła 310.481,86 euro.

/dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 30.06.2011 r. k. 8-9/

W piśmie z dnia 29 lipca 2011 r. powodowie wnieśli odwołanie od wypowiedzenia umowy kredytu przez stronę pozwaną. Powodowie powołali się na prowadzone z pozwanym bankiem rozmowy w kierunku restrukturyzacji zobowiązania powodów z tytułu umowy kredytu oraz wydłużenia okresu spłaty.

/dowód: pismo powodów z dnia 29.07.2011 r. k. 10-11/

W dniu 30 sierpnia 2011 r. pozwany (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. wystawił przeciwko powodom jako dłużnikom solidarnym bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na wymagalne zasłużenie obejmujące: niespłaconą należność główną w wysokości 308.535,94 Euro, odsetki umowne za okres od 02.05.2011r. do 29.08.2011 r. w wysokości 3.004,67 euro, odsetki za opóźnienie za okres od 31.03.2011r. do 29.08.2011 r. w wysokości 488,17 euro oraz dalsze należne odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych, nie więcej jednak niż odsetki maksymalne.

Postanowieniem z dnia 20 września 2011 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy w sprawie I Co 1960/11 nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...)wystawionemu przez wierzyciela – (...) S.A.Oddział w Polsce z siedzibą w W.przeciwko dłużnikom J.B.i M. B.z tytułu umowy o kredyt terminowy hipoteczny nr (...) z dnia 12.02.2008r. co do całości roszczeń nim objętych, z ograniczeniem egzekucji do kwoty 717.464 euro, do której dłużnicy poddali się egzekucji.

/ dowód: (...) nr (...) z dnia 30.08.2011 r. k. 4, postanowienie z dnia 20.09.2011 r. k. 33- w aktach I Co 1960/11/

Pismem z dnia 21 listopada 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. G. zawiadomiła powodów o wszczęciu egzekucji pod sygn. KM 1072/11 na wniosek wierzyciela – (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 30.08.2011 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 20.09.2011 r. sygn. Co 1960/11.

Na egzekwowaną sumę składała się należność główna w kwocie 308.535,94 euro, odsetki do dnia 21.11.2011 r. w kwocie 98.145,64 zł, w przypadku zwłoki dalsze odsetki w wysokości 984,28 zł dziennie, koszty procesu w kwocie 127,04 zł, opłata egzekucyjna 84.679,80 zł, wydatki 22,60 zł.

/dowód: zawiadomienia o wszczęciu egzekucji k. 54, 55/

W dniu 21 lipca 2011 r. powodowie złożyli do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy wniosek o zawezwanie do ugodowego rozstrzygnięcia sporu w sprawie zapłaty kwoty 9.210.234,92 zł tytułem należności wynikających z nieuprawnionych wypłat z konta firmowego PPHU (...) przez (...) S.A. We wniosku tym powodowie twierdzili, że w dniu 21 lipca 2008 roku pozwany bank bezprawnie pobrał z ich rachunku kwoty 9200.000 zł, 10.233,42 zł oraz 1,50 zł, jednocześnie usuwając ślady po transakcjach w systemie bankowym. Do zawarcia ugody nie doszło.

/dowód: wniosek o zawezwanie do próby ugodowej z dnia 14.07.2011 r. wraz z dowodem nadania i uiszczenia opłaty sądowej k. 56-59/

Na dzień 15 kwietnia 2013 r. łączna kwota zadłużenia wymagalnego powodów wobec pozwanego banki z tytułu umowy o kredyt terminowo-hipoteczny nr (...) z dnia 12.02.2008 r. wynosi 432.714,58 euro i stanowi sumę kwot:

1. 312.028,78 euro, obejmująca 308.535,94 euro stanowiąca niespłaconą kwotę kredytu, 30004,67 euro obejmująca odsetki umowne za okres od 02.05.2011 r. do 29.08.2011 r., 488,17 euro obejmująca odsetki za opóźnienie za okres od 31.03.2011 r. do 29.08.2011 r.;
2. 120.685,80 euro obejmująca odsetki za opóźnienie za okres od dnia 5.09.2011 r. do 14.04.2013 r.

/dowód: zaświadczenie z dnia 15.04.2013r. k. 257/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony oraz znajdujące się w aktach sprawy I Co 1960/11. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania powódki M. B..

W niniejszej sprawie powodowie domagali się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wystawionego przez bank (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. z dnia 30 sierpnia 2011 r., któremu postanowieniem z dnia 20 września 2011 r. Sąd Rejonowy w Trzebnicy nadał klauzulę wykonalności (I Co 1960/11). Stwierdzona powyższym tytułem należność stanowiła zadłużenie powodów, wynikające z zawartej ze stroną pozwaną umowy kredytowej nr (...) z dnia 12.02.2008 r., na kwotę 358.732 Euro.

Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (art. 840 k.p.c.) jest sposobem obrony merytorycznej przed prowadzoną egzekucją, pozwalającym na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli prowadzenie egzekucji na podstawie tego tytułu narusza prawa podmiotowe dłużnika wynikające z prawa materialnego. Zmierza ono do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Jest to zatem powództwo niezależne od podstawy roszczenia i rozstrzygnięcia objętego tytułem wykonawczym, jego celem jest pozbawienie wykonalności tego tytułu nie dlatego, że tytuł egzekucyjny nie odpowiadał prawu w dacie jego powstania (wydania orzeczenia), lecz dlatego, że bądź nie było podstaw do nadania klauzuli wykonalności, bądź też nastąpiły - po powstaniu tytułu - zdarzenia, które wyłączają dopuszczalność egzekucji.

Jak już wspomniano, podstawę wszczęcia egzekucji przeciwko powodom stanowił tytuł nie pochodzący od sądu. Merytoryczną obronę przed możliwą egzekucją w sytuacji nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu nie pochodzącemu od sądu, daje dłużnikowi powództwo, o którym mowa w pkt 1 § 1 art. 840 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Powołany przepis daje dłużnikowi możliwość wykazania, że sam tytuł wykonawczy zawiera treść nie odpowiadającą istotnemu stanowi rzeczy, i to od samego początku, tj. od daty jego sporządzenia, a w każdym razie od daty, gdy na jego podstawie nadano klauzulę wykonalności. W drodze tego powództwa zatem można zwalczać również treść tytułu egzekucyjnego nie korzystającego z powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu (orz. SN z dnia 19 maja 1961 r. I CR 540/60, PiP 1962, z. 5-6, s. 1089).

W sytuacji natomiast, gdy dłużnik nie kwestionuje treści samego tytułu egzekucyjnego, lecz powołuje się na zdarzenia mające wpływ na możliwość egzekwowania należności stwierdzonej kwestionowanym tytułem wykonawczym, podstawę prawną powództwa przeciwegzekucyjnego stanowi przepis art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. Stosownie do tego przepisu dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Z treści cytowanego przepisu wynika zatem, że podstawą powództwa opozycyjnego mogą być wyłącznie zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają przepisy prawa materialnego (zob. wyrok SN z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 282/08, niepubl., uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192). Do zdarzeń grupy pierwszej, powodujących wygaśnięcie zobowiązania, należą w szczególności: wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, następcza niemożliwość świadczenia. Natomiast do zdarzeń

drugiej grupy, związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania, należą przede wszystkim: przedawnienie roszczenia, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty, prolongata terminu spełnienia świadczenia udzielona dłużnikowi przez wierzyciela, skorzystanie przez dłużnika z zarzutu zatrzymania.

Mając na względzie treść przytoczonych wyżej regulacji prawnych, zdaniem Sądu należało stwierdzić, że w niniejszym procesie powodowie nie wykazali, by zachodziły jakiegokolwiek podstawy do pozbawienia wykonalności spornego tytułu wykonawczego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że powodowie w dniu 12 lutego 2008r. zawarli ze stroną pozwaną umowę o kredyt hipoteczny na kwotę 358.732 euro i zobowiązali się do spłaty rat w systemie miesięcznym. Termin spłaty ostatniej raty ustalono na dzień 31 stycznia 2028r. W § 10 ust. 1 pkt 3 umowy postanowiono, że bank ma prawo do wypowiedzenia umowy z zachowaniem okresu wypowiedzenia między innymi w przypadku niezapłacenia przez kredytobiorców jakiegokolwiek kwoty wymagalnej zgodnie z umową co najmniej przez okres jednego miesiąca. Przedłożona przez powodów opinia bankowa z dnia 12 marca 2010 r. oraz potwierdzają okoliczność, że powodowie w początkowym okresie kredytowania regularnie spłacali raty kredytu i nie mieli względem pozwanego banku żadnych zaległości z powyższego tytułu. Z dalszych dokumentów przedłożonych przez powodów oraz z przesłuchania powódki można wnioskować, iż problemy ze spłatą zobowiązania zaczęły się latem 2010 r. kiedy to powodowie zostali pozbawieni przez osoby trzecie mienia w postaci urządzeń i maszyn rolniczych, a także dokumentów i rzeczy osobistych. Ponadto, wskutek uniemożliwienia im dalszego prowadzenia działalności rolniczej, powodowie ponieśli znaczące straty finansowe, które zostały przez biegłego sądowego oszacowane na kwotę blisko 5.000.000zł. Pojawiająca się w tym samym okresie klęska żywiołowa, która doprowadziła do zniszczenia upraw, niewątpliwie obniżyły zdolność kredytową powodów i skutkowały opóźnieniami, a następnie zaprzestaniem spłaty zaciągniętego u strony pozwanej kredytu.

Z uwagi na powyższe, strona pozwana pismem z dnia 30 czerwca 2011r. wypowiedziała powodom umowę o kredyt hipoteczny wskazując, że łączna kwota zadłużenia wynosi 310. 481,86 euro i wezwała ich do spłaty całości zadłużenia po upływie okresu wypowiedzenia. Następnie, wobec nieuregulowania powyższej kwoty przez powodów, strona pozwana wystawiła bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), uzyskała klauzulę wykonalności i wszczęła przeciwko powodom postępowanie egzekucyjne.

Analizując chronologię dokonywanych przez bank czynności oraz mając na względzie nie kwestionowany przez powodów fakt zaprzestania przez nich spłaty przedmiotowego kredytu, zdaniem Sądu nie sposób dopatrzeć się w działaniu strony pozwanej jakichkolwiek nieprawidłowości, które miałyby skutkować pozbawieniem wykonalności przedmiotowego tytułu.

W szczególności, wbrew stanowisku powodów, brak jest podstaw do przyjęcia, że złożone im przez pozwaną oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu, było przedwczesne, a tym samym nie rodziło skutków prawnych. Twierdzenia takie, zmierzające do podważenia istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym, w ocenie Sądu należało uznać za bezzasadne, albowiem nie zostały one poparte żadną racjonalną argumentacją oraz dowodami.

Zgromadzone w sprawie dowody wedle Sądu pozwalają na przyjęcie zgoła odmiennego wniosku, aniżeli wypływający z twierdzeń powodów, a mianowicie, że strona pozwana – na skutek braku spłaty rat kredytu - dysponowała uprawnieniem do wypowiedzenia powodom umowy kredytu i wszczęcia przeciw nim postępowania egzekucyjnego. Jednocześnie wypada podkreślić w tym miejscu, że samo powoływanie się przez powodów na fakt prowadzenia rozmów negocjacyjnych z bankiem odnośnie restrukturyzacji zobowiązania kredytowego oraz wydłużenia okresu jego spłaty, sam przez się nie przesądza tezy o „przedwczesności” dokonanego przez bank wypowiedzenia umowy. Zaakcentować bowiem należy, że rozpoczęta przez strony procedura naprawcza zobowiązania nie doprowadziła do wypracowania wspólnego, jednoznacznego stanowiska odnośnie spłaty zadłużenia przez powodów i ostatecznie nie została zwieńczona podpisaniem aneksu, który w jakiegokolwiek sposób – na korzyść powodów – modyfikowałby pierwotne zapisy umowy kredytowej. Skoro zatem przedmiotowa umowa kredytu w dalszym ciągu obowiązywała w

brzmieniu ustalonym w dniu jej zawarcia, uznać wiążący był również zapis regulujący warunki wypowiedzenia tej umowy.

W kontekście poczynionych rozważań warto nadmienić również, że powodowie jako kredytobiorcy nie mogą czynić zarzutów stronie pozwanej odnośnie braku zrozumienia dla ich sytuacji materialnej, będącej wynikiem zdarzeń losowych i w konsekwencji w odmowie podpisania stosownego aneksu do umowy upatrywać braku skuteczności wypowiedzenia kredytu. Podkreślić bowiem należy, że podpisanie aneksu, na mocy którego udzielono by powodom prolongaty w spłacie zadłużenia, nie było obowiązkiem strony pozwanej, lecz mogłoby stanowić jedynie akt dobrej woli względem kredytobiorców, którego w żaden sposób nie można egzekwować.

Mając na względzie podniesione okoliczności zdaniem Sądu należy stwierdzić, że kwestionowane przez powodów wypowiedzenie umowy kredytowej zawarte w piśmie z dnia 30 czerwca 2011 r. było w pełni skuteczne, tym samym brak jest podstaw do kwestionowania przez powodów istnienia (wymagalności) obowiązku stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...).

W ocenie Sądu również druga ze wskazanych w pozwie podstaw do pozbawienia wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego, tj. fakt dysponowania przez nich wzajemną wierzytelnością wobec banku na kwotę przewyższającą ich należność z tytułu kredytu, w żadnej mierze nie mogła skutkować uwzględnieniem powództwa.

W toku procesu powodowie twierdzili bowiem, że strona pozwana w 2008r. pobrała bezprawnie z ich rachunku bankowego kwotę ponad 9.000.000 zł, która była przeznaczona dla nich. Odnosząc się do powyższego zarzutu, zdaniem Sądu, jest on nie tylko nieuprawniony w świetle przedstawionych przez strony dowodów, lecz jawi się on jako wręcz irracjonalny.

Z przedłożonych przez stronę pozwaną wyciągów z rachunku bankowego powodów oraz wykazów dokonywanych przez bank operacji księgowych, a także pism kierowanych do powodów przez bank, zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że w dniu 14 lipca 2008 r. doszło do błędnego księgowania depozytu jednego z klientów banku, który omyłkowo wskazał jako konto powrotu środków – rachunek firmowy powodów. Konsekwencją powyższego błędu było uznanie rachunku powodów w dacie zapadalności lokaty kwot w PLN 9.200.000 zł i 10.233,42 zł z datą waluty 21 lipca 2008 r. Środki te prawnie przysługiwały jednak innemu klientowi banku (...) sp. z o.o., Powyższą okoliczność strona pozwana w sposób jednoznaczny wykazała przedstawiając wydruk z operacji na koncie ww. spółki, z którego wynika, że depozyt został pobrany z rachunku bankowego tego podmiotu w dniu 14 lipca 2008 r. i zaksięgowany ponownie na jego rachunku bankowym wraz z naliczonymi odsetkami w okresie zapadalności lokaty tj. 21 lipca 2008 r. Opisana powyżej omyłka banku, która została w odpowiednim czasie zauważona, została niemal natychmiast skorygowana poprzez przeksięgowanie ww. kwot na rachunek uprawnionego podmiotu. Dodatkowo podnieść należy, że powodowie zostali szczegółowo poinformowani przez pozwaną o zaistniałym błędzie, zgodnie z art. 11 ust. 3 Regulaminu otwierania i prowadzenia rachunków bankowych dla przedsiębiorców w (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W..

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że z zeznań powódki M. B. w żadnej mierze nie wynika, z jakiego tytułu i ewentualnie od jakiego podmiotu spodziewała się zasilenia konta na kwotę ponad 9.000.000zł. Powódka ogólnikowo wskazywała jedynie, że obroty powodów z tytułu prowadzonej działalności rolniczo-handlowej były w 2008 r. wysokie, sięgały nawet kilku milionów złotych. Z drugiej strony powódka zarzucała, że bank niejasno wytłumaczył powodom zaistniałą sytuację, a przedstawione przez niego wydruki operacji na koncie są niewiarygodne. Mając na względzie treść powyższych zeznań oraz kierując się zasadami doświadczenia życiowego, zdaniem Sądu za bezzasadną należało uznać argumentację powodów, jakoby doszło do bezprawnego zawłaszczenia przez bank należnej powodom kwoty ponad 9.000.000 zł. W tym zakresie twierdzenia powodów są całkowicie niewiarygodne, a przede wszystkim nie udowodnione. Z tych też przyczyn Sąd oddalił zgłoszone przez powodów wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków oraz dowód z opinii biegłego, albowiem dowody te w istocie tylko zmierzałyby do wydłużenia niniejszego postępowania, zaś ich przeprowadzenie było niecelowe wobec treści pozostałego materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie. W szczególności zdaniem sądu nie było podstaw do powołania biegłego celem ustalenia, czy pozwany usuwał lub zniekształcał w systemie dane transakcji.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowody pozwala jednoznacznie przyjąć, że doszło do pomyłki w zaksięgowaniu kwoty ponad 9.000.000 zł na rachunku powodów, a zatem brak jest po stronie powodów wzajemnej wierzytelności wobec banku o zwrot powyższej kwoty. Niezależnie jednak od podniesionej argumentacji wskazać należy, że nawet gdyby przyjąć twierdzenia te za prawdziwe to okoliczność samego przejęcia środków pieniężnych powodów nie stanowi okoliczności warunkującej zasadność roszczenia o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. W realiach przedmiotowej sprawy powodowie nie wykazali bowiem, by dokonali skutecznie potrącenia przysługującej im rzekomo od pozwanego wierzytelności z tytułu zwrotu bezprawnie pobranych środków z wierzytelnością banku, wynikającą ze spornej umowy kredytowej. Tymczasem do stosownie do art. 499 k.c. potrącenie prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania dokonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Zaznaczyć przy tym należy, iż oświadczenie takie ma charakter prawnokształtujący, gdyż bez niego nie dojdzie do wzajemnego potrącenia wierzytelności. Warto podkreślić również, że dla skuteczności potrącenia nie jest wymagana zgoda drugiej strony. Konieczne jest jednak, by oświadczenie o potrąceniu doszło do wierzyciela w taki sposób, by ten mógł zapoznać się z jego treścią (art. 61 k.c.). Z art. 498 § 1 k.c. wynika ponadto, że dla skuteczności potrącenia wymaga się, aby obie wierzytelności miały charakter wzajemny, były wymagalne, zaskarżalne, zaś wynikające z nich świadczenia były jednorodzące.

Sam fakt zatem, że powodowie nie wykazali by dysponowali wzajemną wierzytelnością wobec pozwanego banku, wykluczał możliwość dokonania jakiegokolwiek potrącenia z wierzytelnością stwierdzoną spornym tytułem wykonawczym. Oświadczenia takiego (o potrąceniu) powodowie zresztą nie przedłożyli do akt sprawy.

W tych okolicznościach należało uznać, że twierdzenia powodów, jakoby ich zobowiązanie z tytułu kredytu wygasło, są bezzasadne.

W toku procesu (w piśmie z dnia 15 maja 2013 r. k.306) powodowie podnosili okoliczność, że ich zobowiązanie z tytułu kredytu jest znacznie mniejsze, aniżeli wskazano to w spornym tytule egzekucyjnym, albowiem pozwana wbrew ustaleniom umowy, zamiast w euro naprawdę rozliczała transze kredytu w oparciu o rachunek złotówkowy, co miało istotny wpływ na rzeczywistą kwotę kredytu dostępnego, rzeczywiście wykorzystanego, a także kwotę kredytu rzeczywiście spłaconego. Powodowie podkreślali, że w rzeczywistości nie otrzymali kwoty 358.732 euro, albowiem wbrew postanowieniom umowy rzeczywiście udzielono im kredytu złotowego, zatem żądanie zapłaty kwoty 308.534,78 euro jest w ich ocenie bezzasadne.

Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu, na wstępie należy zaznaczyć, że twierdzenia te należało uznać za spóźnione w świetle art. 843 §3 k.p.c., który stanowi, że w przypadku wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego, powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym postępowaniu. Z uwagi na fakt, iż powodowie zgłosili powyższy zarzut na dalszym etapie postępowania, rozszerzając argumentację pozwu o kolejne podstawy pozbawienia wykonalności spornego tytułu, należało przyjąć, iż powołane w piśmie z dnia 15.05.2013 r. zarzuty były spóźnione.

Na marginesie jednak wskazać wypada, że również z merytorycznego punktu widzenia wskazywane przez powodów okoliczności nie mogły prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem były one całkowicie niezasadne. Z treści przedmiotowej umowy kredytu jednoznacznie wynika bowiem, że powodom – wbrew ich twierdzeniom – udzielony został nie kredyt walutowy, lecz kredyt rozliczany w walucie euro. Zarówno środki z tytułu kredytu jak i spłaty rat dokonywane były w walucie polskiej, natomiast przeliczany był według kursu euro względem PLN. Zawierając umowę kredytu powodowie wyrazili zgodę na taki sposób przeliczenia kredytu, zaakceptowali również obowiązującą w banku tabelę opłat i prowizji. Z materiału dowodowego wynika również, że dotychczas powodowie nie kwestionowali sposobu wypłaty i przewalutowania kredytu, co niewątpliwie wpływa na ocenę podniesionych przez stronę powodową zarzutów i uznanie ich za bezzasadne.

Mając na uwadze całokształt poczynionych rozważań Sąd w całości oddalił powództwo M. B. i J. B. przeciwko bankowi (...) S.A. Odział w Polsce z siedzibą w W. o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego (pkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II sentencji wyroku Sąd wydał na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzone od powodów na rzecz strony pozwanej koszty składały się koszty zastępstwa procesowego, obliczone na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (Dz. U. Nr 163, poz. 1349, z późn. zmianami).

Z uwagi na to, iż powodowie mają trudną sytuację materialną, która stanowiła podstawę udzielenia im zwolnienia od kosztów sądowych w sprawie, Sąd na zasadzie art. 102 k.c., odstąpił od obciążania powodów dalszymi kosztami postępowania.

W świetle powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.